

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת שמות

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש פסליו שנת תשע"ב לס"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

זי עלבונה של תורה.
 זי כח התפילה.
 יח בני ישראל שבים בתשובה.
 יח הגאולה תלויה בבכי.
 יח זה הכתוב מרמז על פרצופי אצילות.
 משה ראה שלא עתיד לצאת ממנו זרע שיאמר שמע
 ישראל
 כא טוב מהכל הוא צדיק שנולד מרשע.
 כא משה ברוח הקודש ראה.
 כא משה הלך אל הבאר כמו שהלך יעקב.
 כב פה הבאר נברא בין השמשות.
 כב על ידי יעקב לא היו צריכים להסיר את האבן.
 כב משה רבנו על הבאר.
 כג על ידי מצרי בא משה למדין.
 כג מרמז על היחוד.
 כג עימו אנכי בצרה.
 כג הפרש בין אברהם למשה.
 ה' אמר למשה להתפרש מאשתו ולהתחבר אל
 השכינה
 כד משה נתמנה שיוכל לבטל גזרות.
 כה יהושע לא פירש מאשתו.
 כה השכינה היתה עם ישראל בגלותם.
 הפסוק מרמז על מידת חכמה ובינה שהולידו את
 זר"ן
 על ידי קיום המצוות יש לישראל חלק בשמו
 הקדוש
 לאחר שקיבלה השכינה מהז"א כח הגאולה אמרה פקד
 פקדתי
 מלאך גבריאל רצה להרג את משה על שלא מל
 בנו
 פרעה לא הכיר את שם הוי'
 ענין לידת משה רבנו
 עמרם לפי שנתדבק בשכינה זכה להוליד את
 משה
 משה זכה לקול גדול ועמרם לבת קול
 ה' ייחד שמו על משה
 כשר מצרים נפל שמע ה' את זעקת ישראל
 הורידו את השר מגדולתו אבל עוד נשאר שר
 מלאכי מעלה נאנחו על שעבוד ישראל
 בעיני צעקה
 כט

השכינה עם מחנות עליונים ירדו עם יעקב לגלות
 מצרים
 ה"א גם הוא ירד למצרים
 המקבל שפע נקרא בית למשפיע
 איש וביתו מרמז על מלאכי המלכות הנקראת בית ו
 מחנות המלאכים יצאו ממצרים יחד עם בני
 ישראל
 עם ישראל יצאו בחיפזון בשביל כבוד המלאכים
 כשבני ישראל ירדו לגלות ירדה שכינה עימהם
 נשמות השבטים גם ירדו למצרים
 בני ישראל הם נגד האומות וכולם מתקיימים על ידי
 בני ישראל
 האיסור החמור של נדה
 איסור חיתון עם עכו"ם
 איסור להרוג עובר במעי אימו
 בזכות שמירת ג' דברים יצאו ממצרים
 רק אחר מיתת יוסף ניתן רשות לשר של מצרים
 למשול
 כשנסתלק מידת היסוד מן העולם ירדו השכינה וישראל
 לגלות
 כשישראל הם בגלות אצל אומה אחת הם מתגברים על
 כל העמים
 פירוש "מלך חדש"
 פרעה כאחשוורוש שקם למלוך בכח עשרו
 שר מצרים הכניס בלב מצרים לומר שה' הוא חזק יותר
 מהשר שלהם
 ישראל נקראים עם ה'
 המצרים לא ידעו שהם עם ה' ממש
 השר שלהם נתן להם עצה לעשות רע לישראל
 ה' גזר על ישראל ז' גזרות רעות וז' טובות
 הבה הוא לשון הזמנה
 המצרים נעקצים ממלאכי השרת
 המצרים נתיראו מהבן שעתידי לצאת
 המצרים נתנבאו על סופם
 יסוד העם הקדוש היה מוכרח להיות במצרים
 המחשבה צריכה להיות בשכינה
 סיבה שמשה רבנו נקרא "טוב"
 בג' ירחים (בסיון) נתגלתה השכינה ושרתה על
 משה
 התבה שניתן בה משה מרמז על דברים הרבה
 יז

למשה לא הזיקה האש לב
 משה היה במדרגה גבוהה לב
 משה הבין בהסנה שישראל לא יוכלו בעבודה לב
 הקשה לב

משה רעיא מהימנא כט
 משה הרחיק את הצאן מהר סיני לא
 משה נפגש עם הר סיני בשעת מנחה לא
 הסנה מרמז על מידת הדין ורחמים של ה' לא

פרשת שמות

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף ב' ע"ב

השכינה עם מחנות עליונים ירדו עם יעקב בגלות מצרים

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב וְגו', אמר רבי שמעון, למדנו בכל מקום שגלו ישראל שמה גלתה השכינה עמהם, וכאן בגלות מצרים מה כתוב: **וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'**, כיון שכתוב: **"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, מהו **"אֶת יַעֲקֹב"**, הבאים אתו צריך לומר, אלא אלה שמות בני ישראל, הן מרכבות ומחנות עליונים, שירדו עם יעקב ביחד עם השכינה בגלות מצרים.

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף ד ע"ב

הז"א גם הוא ירד למצרים

עוד אמר רבי שמעון, כאשר ירדה השכינה למצרים, ירדה חיה אחת ששמה ישראל, בדמות הזקן ההוא^[א], וארבעים ושנים שמשים קדושים עמו, וכל אחד ואחד אות קדושה עמו מהשם הקדוש^[ב], וכולם ירדו עם יעקב למצרים, זהו שכתוב: **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב"**^[ג], אמר רבי יצחק, כך נשמע שאמר **"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, ואחר כך **"אֶת יַעֲקֹב"**, ולא נאמר אתו.

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף ד ע"א

המקבל שפע נקרא בית למשפיע

שאל רבי יוסי לרבי אלעזר בן רבי שמעון, קשה לי, מה ששמעתי מן המנורה הקדושה^[ד], שהיה אומר: **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, זה ישראל הזקן^[ה], וכל אותן החילות והמחנות שהיו יורדים בגלות עם יעקב, לפי שכתוב: **"אֶת יַעֲקֹב"**^[ו], מה זה שכתוב: **"אִישׁ"**

זיו הזוהר

מלאכים, שאות הראשונה משמותיהם היא מן השם מ"ב הנרמז בהראשי תיבות של תפלת אנא בכח, והוא בעולם היצירה. ג. כי "ואלה" בגימטריה מ"ב, מורנו הרב חיים ויטאל. ד. כך נקרא רבי שמעון בר יוחאי. ה. היינו כח האלהות שבעולם היצירה. ו. ולא כתוב אתו.

א. פירוש, החיה היינו החיות וכח האלהות של עולם היצירה הנקרא עלמא דדכורא, המשפיע לעולם העשיה הנקרא עלמא דנוקבא, וזה העולם הוא שורש נשמת יעקב שנקראת ישראל, וירד משם כח אלהות עם השכינה בגלות לכבודה ולמען קיום ישראל בגלות. ב. מ"ב שמשים, היינו מ"ב

וּבֵיתוֹ בְּאֵוִי^[1], אמר לו ודאי כך הוא, שהרי למדנו, כל המקבל מאחר הוא נקרא בית לזה שנותן לו^[2], ועל כן כתוב: **"אִישׁ וּבֵיתוֹ בְּאֵוִי"**.

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף ד ע"ב

איש וביתו מרמז על מלאכי המלכות הנקראת בית

שאל רבי יהודה לרבי אלעזר בן רבי שמעון, כיון ששמעת מאביך פרשת **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת"** בסוד עליון, מה זה שאמר **"אִישׁ וּבֵיתוֹ בְּאֵוִי"**, אמר לו זה הדבר שאמר אבי, הם היו מלאכים העליונים, שהם במעלה יותר על אלה שהם למטה מהם, זהו שכתוב: **"אִישׁ וּבֵיתוֹ בְּאֵוִי"**^[3], וכך אמר אבי, כל אותן המלאכים שבמדרגה העליונה נקראים גברים זכרים, ואותן שבמדרגה תחתונה מהם נקראים [נקבות] בית, כאשר נקבה המקבלת מן הזכר.

מחנות המלאכים יצאו ממצרים יחד עם בני ישראל

רבי יצחק היה עומד לפני רבי אלעזר בן רבי שמעון, אמר לו האם ירדה השכינה למצרים עם יעקב^[4], אמר לו ולא, והרי כתוב: **"אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה"** (בראשית מו, ד), אמר לו בוא וראה, השכינה ירדה למצרים עם יעקב, ושש מאות אלף מרכבות קדושות עמה, וזהו שכתוב: **"כָּשֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי"**, שלמדנו, שש מאות אלף מרכבות קדושות ירדו עם יעקב למצרים, וכולן עלו משם כשיצאו ישראל ממצרים, זה שכתוב: **"וַיֵּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סִכְתָּה כָּשֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי וְגוֹ"** (שמות יב, לז), שש מאות לא נאמר, אלא **"כָּשֶׁשׁ מֵאוֹת"**, כמו שיצאו אלו, כך יצאו אלו^[5].

עם ישראל יצאו בחיפזון בשביל כבוד המלאכים

ובוא וראה סוד הדבר, בזמן שיצאו אלה מרכבות הקדושות ומחנות הקדושים, ראו ישראל, וידעו שהיו מתעכבים בשבילם, וכל החפזון שעשו ישראל בשבילן היה^[6], וזהו שכתוב: **"וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהֵמָה"**, שהיה לו לומר, ולא רצו להתמהמה, אבל לא כתוב אלא **"וְלֹא יָכְלוּ"**^[7], והכירו ממש שכל בני ישראל היו, בני ישראל שברקיע^[8], וזהו שכתוב: **"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֶבְאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב"**, ועל כן לא נאמר ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה אתו, אלא **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֶבְאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב"**, **"הֶבְאִים מִצְרַיִמָּה"** בתחלה, ועם מי, **"אֶת יַעֲקֹב"**.

---------- **זיו הזוהר** ----------

התחנתונה היינו של עולם העשיה שהם מרכבה להשכינה הקדושה. י. פירוש, בלבדה. יא. פירוש, שהשש מאות אלף בני ישראל למטה כהשש מאות שלמעלה. יב. כי ראו יציאת המלאכים משם. יג. כי יראו להשאר במצרים בלי מלאכי מעלה שהגיגו עליהם. יד. שכל אחד הגין

ז. וכי יש בני בית למלאכים. ח. בזה מתורץ **"אִישׁ וּבֵיתוֹ"**, שמדת המלכות והשכינה הקדושה נקראת בית לכח האלהות של עולם היצירה המשפיע בה בבחינת איש. ט. מכיון זה התירוץ הוא כנוצר קודם, רק שהוא בלשון אחר, מלאכים שבמדרגה העליונה היינו של עולם היצירה, ושממדרגה

אמר רבי יהודה קל וחומר, ומה כאשר ניצל יעקב מלבן, כתוב: "ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים", כאשר ירד בגלות והקדוש ברוך הוא אמר: "אנכי ארד עמך מצרימה", אינו דין הואיל והאדון ירד, שירדו שמשיו עמו, זהו שכתוב: "הבאים מצרימה את יעקב".

רבי יעקב דכפר חנן אמר בשם רבי אבא, מי הם בני ישראל שנזכר כאן, הם הנקראים בני ישראל ממש^[טו],

זוהר חלק ב' פרשת שמות דף טז ע"א

כשבני ישראל ירדו לגלות ירדה שכינה עימהם

רבי יהודה אמר, חס ושלום, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא, "אנכי ארד עמך מצרימה", התעלה על דעתך שהשכינה ירדה עמו בשעה ההיא ממש, אלא בזמן שהיתה ירידה לבניו, אז ירדה השכינה, זה שכתוב: "אנכי ארד עמך מצרימה, ואנכי אעלה גם עלה", כל זמן שתהיה לך עליה, כביכול יש עליה גם לי, ובשעה שתהיה לך ירידה, כביכול "אנכי ארד עמך", וכאשר מת יוסף וכל אחיו והיתה להם ירידה, עמדה השכינה וירדה עמהם, כמו שירדו אלה כך ירדו אלה.

אמר רבי יוסי בן רבי יהודה, מה כתוב קודם לזה, "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וגו'" (בראשית נ, כו), בזמן ההוא שמת יוסף וכל השבטים והיתה להם ירידה, ירדו בני ישראל בגלות, והשכינה ומלאכים העליונים ירדו עמהם, זהו שכתוב: "ואלה שמות בני ישראל", שהם נתוספו על הראשונים לרדת בגלות.

נשמות השבטים גם ירדו למצרים

רבי דוסתאי אמר, בכל יום ויום היו באים והלכו להם^[טז], זה שכתוב: "הבאים מצרימה", ולא כתוב אשר באו, וזהו שכתוב: "הבאים מצרימה" בתחלה "את יעקב", ואחר כך כאשר היתה להם ירידה, "איש וביתו באו".

ובא וראה בני יעקב כולם היו מתים בזמן ההוא, וירדו אלה ואלה^[יז], רבי יוסי ורבי אלעזר אמרו, פרשה זו ענינים עליונים יש בה, שלמדנו בשעה שירדו אלה המרכבות ומחנות הקדושים, צורות השבטים החקוקות למעלה, כולם נכנסו לדור עמהם, זה שכתוב: "איש וביתו באו", וכתוב: "ראובן שמעון לוי וגו'".

למדנו שאמר רבי אלעזר בן ערך, בזמן שהלכו ישראל בגלות, התאספו כל הנשמות של השבטים למערת המכפלה, צעקו ואמרו, זקן זקן^[יח] המכאיב ומיצר של הבנים,

זוהר זיו הזוהר

טובם של ישראל במצרים וחזרו לרקיע, ולפיכך כתוב הבאים בלשון תמידיות, ואחר כך כשהתחיל הגלות והצרות נשאר למטה להגין על ישראל. י. פירוש, שנשמות השבטים ירדו גם כן למצרים להגן על ישראל. יח. היינו (שצעקו) יעקב יעקב.

טו. אולי כוונתו שאתן המלאכים שבאו עמהם למצרים הם נקראים בני ישראל ממש, כי אלו הם שנבראו מן התורה ותפלה ומעשים טובים של נשמת יעקב שנקראת ישראל כי שרשה ממדת התפארת. טז. באו לראות מה

אין נלאה בעולם הזה, כל בניך משתעבדים בעבודה קשה, עם אחר עושים בהם כל הנקמות שבעולם.

באותה שעה נתעורר רוח הזקן, שאל רשות וירד, אז קרא הקדוש ברוך הוא לכל מרכבותיו ומחנותיו ומלכם בראשם, וירדו כולם עם יעקב ועם בניו, השבטים ירדו בחייהם עם אביהם, והשבטים ירדו במותם עם אביהם, זה שכתוב: **"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגְוִ"**, וכתוב: **"רְאוּבֵן שָׁמְעוֹן לְוִי וּגְוִ"**, ובוא וראה, מתים היו וירדו, וכתוב: **"וַיֹּסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם"**^[יט], אמר רבי אבא, בזה נקראו: **"כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים"** (תהלים קג, יג):

